

7. december

Næste morgen, da familien i huset er taget af sted, sidder trolden og de to nisser hyggeligt på køkkenbordet og spiser morgenmad. De drikker juice - og spilder en hel del på bordet. Og de spiser nogle lækre småkager, som sikkert skulle være gemt til jul – men som trolden siger :”De skal jo vide, at de har en trold i huset”.

”Men du Trold”, siger Fire med munden fuld af vaniljekrans, ”det var jo vældig hyggeligt at møde dig, men hvordan finder vi de andre trolde, dem der har taget vores lillebror. Ved du hvor de bor henne?”. ”Jah,” siger trolden og klør sig lidt i hovedet med en småkage, ”det er ikke så let at sige. Vi trolde er jo, hvad man kalder et farende folk. Vi bor ikke det samme sted ret længe af gangen Vi kan bedst lide at være på farten, og se nye steder”. ” Men, men, hvad skal vi så gøre?” siger Fem helt ulykkelig, ”så finder vi dem jo aldrig”. ”Joh,” siger trolden, ”nu er det sådan, at på denne tid af året drager alle troldene nordpå til den store skov, der hedder Troldeskoven, fordi der gror sådan nogle mærkelige træer, der ligner trolde lidt. Og der samles alle troldene og holder en stor fest”. ”Holder de jul?” spørger Fem, ”for det gør vi også, vi holder en mægtig julefest den 24”. ”Næh” siger trolden, ”trolde holder ikke jul, vi holder en stor midvinterfest på den korteste dag i året, og det er den 22. Og det er mægtig fest kan I tro, vi æder og drikker og bøvser og slås og fortæller løgnehistorier hele natten”. Og trolden bliver helt fugtig i øjnene ved tanken. ”Så hvis I kan finde det sted” fortsætter han ”så er jeg sikker på at I kan finde dem, der har taget jeres lillebror”.

”Men skal du ikke hjem til den midvinterfest, eller hvad det var du kaldte den?” spørger Fem. ”Næh, jeg tror jeg bliver her og ser hvordan menneskerne holder jul”, siger trolden. ”Det er altid godt at opleve noget nyt. Og jeg kan jo altid putte lidt peber i ris a la manden og bytte om på nogle gaver, hvis det skulle blive for kedeligt”.

”Men tror du så, at du kan fortælle os, hvordan vi kommer videre op til det sted, du snakker om?”, spørger Fire. ”Ja, det er ikke så svært” siger trolden. ”I skal bare gå mod nord. Først skal I gå videre hen af vejen, til I kommer til et hvidt hus, og så skal I dreje lidt ind i skoven. Og så er der en sti som dyrene også bruger, den skulle være let nok at finde. Når I har fulgt den et stykke vej, kommer I til en stor sø, som I enten skal over eller udenom. Og når I er kommet forbi den, kan I bare spørge jer for. For alle på den anden side af søen kender troldenes huler. For trolde kan både høres og lugtes langt væk”, siger trolden stolt.

”Det var meget at huske” siger Fem, ”men tak for hjælpen. Vi må hellere se at komme videre”. Og så hjælper de trolden med at vælte nogle havregryn ud på gulvet og hælde salt i sukkerskålen. Og Fem kan ikke lade være med at tænke på, at det måske nogen gange er meget sjovt at være trold.

Og så er de på vej igen. Vejret er koldt og klart og det har frosset lidt om natten, så der er is på de små vandpytter, og Fire og Fem laver glidebaner på dem og suser af sted så næserne bliver næsten lige så røde som nissehuerne. Da de har løbet og gledet og hoppet et godt stykke vej, får de øje på det hvide hus som trolden havde snakket om. Det er et menneskehus, men det er ikke ret stort, og det ligner egentlig et nissehus, med strå på taget og små vinduer. Det ser faktisk meget hyggeligt og hjemligt ud.

”Jeg tror at det er nogle rare mennesker, der bor i det hus” siger Fire, ”og jeg er lidt træt i benene , skal vi ikke smutte inden for og kigge?”. Nu er nisser, især små nisser, meget nysgerrige, så et øjeblik efter står de foran døren og spekulerer på, hvordan de skal komme ind. Heldigvis opdager Fem, at der en lem i døren næsten helt nede ved gulvet. En lem der lige er stor nok til at en kat – eller et par små nisser kan komme igennem uden besvær.

Og et øjeblik efter står de i en stue, hvor der lugter dejligt af mad og æbler og lidt af kat. Der er et stort ildsted i stuen og henne ved det sidder en menneskekone, som ser meget gammel og meget venlig ud. Og ved hendes fødder ligger en stor tyk kat, som kun lige åbner det ene øje, da nisserne

kommer ind. Konen kigger op fra sit strikkesøj og ser på de to nissebørn. ”Jamen goddag, goddag” siger hun. ”Nej da, et par små nisser, det var da hyggeligt. Det er ellers længe siden jeg har haft besøg af nisser. Jeg troede at de var flyttet alle sammen. For der er jo ikke rigtig nogen der tror på dem mere”. Og så ser hun lidt trist ud.

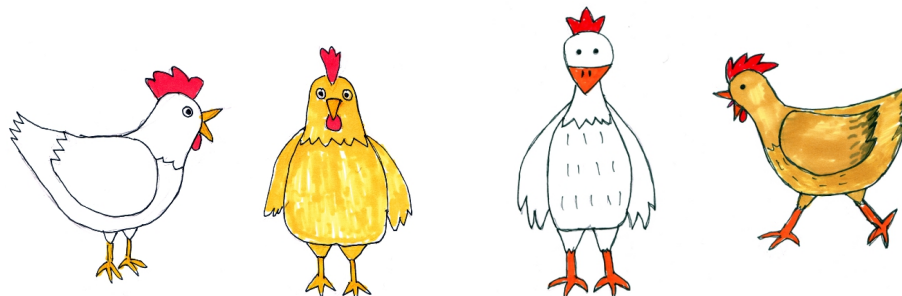
”Jamen vi er skam rigtige nisser” skynder Fire sig at sige. ”Og vi er ude for at finde vores lillebror”

”Jamen det var da hyggeligt” siger konen igen. ”I skal da have lidt at spise. Ja det bliver nok grød, jeg ville ellers gerne have lavet pandekager, men mine høns har slet ikke lagt æg det sidste par dage. Ja, jeg ved ikke, hvad der er faret i dem. De farer rundt og og hakker og skraber og regerer, og de er også begyndt at hakke efter hinanden, og skændes gør de også hele tiden Og ingen æg lægger de.

Man skulle tro at der havde været noget troldtøj på færde”.

”Trolde” siger Fire ”Tror du at det er trolde, der har gjort hønsene så forstyrrede?” ”Ja” siger konen. ”Engang imellem kommer der trolde her forbi. Og bagefter er hønsene helt fra snøvsen”.

”Vi leder faktisk efter nogen trolde” siger Fem. ”Må vi prøve at snakke med dine høns?” ”Ja prøv I bare” siger konen, ”om I kan hitte rede i detteher, for jeg forstår ingenting. Så koger jeg grød imens”.

”Fire og Fem smutter ud i hønsegården, der ligger bagved huset. Der farer en flok høns rundt og skraber og hakker i jorden, så den er fuld af store huller, og de skræpper op og gokker og råber af hinanden. ”Gå væk, flyt dig, det er mit hul. Jeg skal nok finde det. Hold dig væk!”

”Hvad er her på færde?” spørger Fire, men ingen hører hende. Så kravler Fem op på en spand han har fundet, og råber så højt han kan: ”Stå så stille”. Og hønsene bliver så overraskede at de faktisk står stille et øjeblik. ”Du der” siger Fem til den høne, der står nærmest ”hvad har I gang i, hvorfor lægger I ingen æg?” Hønen gokker og plirrer med øjnene. ”Vi har ikke tid til at lægge æg. Vi skal finde guldkornet. Den der finder guldkornet bliver dronning af hønsegården”. ”Hvad for et guldkorn?” spørger Fire ”og hvem har fortalt jer det vrøvl?”. ”Ok gok” gokker en anden høne, ”det var en trolde, en meget klog trolde. Han fortalte os, at der der ligger et guldkorn gemt her i hønsegården, og at den der finder det bliver dronning af hele hønsegården. ”Ok ja, ok ja” gokker de andre høns.” Så det gælder bare om at finde det først. Så der er ingen tid til at lægge æg”. Og så begynder hønsene at hakke og skrabe som besatte igen.

”En trolde” siger Fire, ”så har der altså været trolde her forbi. Så er vi nok på rette vej. Men hvad gør vi ved de tossede høns. Det er da synd for konen at hun ikke får nogen æg”. ”Ja og jeg kunne faktisk godt spise et par pandekager” siger Fem.

Lidt efter sidder de og spiser grød sammen med konen, mens de fortæller hende, hvad hønsene har sagt. ”De trolde, de trolde” siger hun, ”de laver da heller ikke andet end ballade og postyr”. Og så sukker hun lidt. Fem sidder længe og tænker. Men så får han øje på en stor ring af noget, der ligner sølv, der ligger på bordet. Og hans ansigt klarer op.” Hvad er det?” spørger han. ”Det er såmænd en gammel servietring” siger konen. ”Må jeg låne den?” spørger Fem, ”jeg tror, jeg har en ide.

Kom lige med”. Og så piler han ud i hønsegården og kravler igen op på spanden. ”Hør her alle høns”, råber han. ”Jeg er en nisse og nisser er meget klogere end trolde”. Hønsene gokker op, men

Fem fortsætter: ”Og trolde er ikke bare dumme, de er også fulde af løgn. I er blevet narret. Der er slet ikke noget guldkorn i hønsegården”. Hønsene gokker igen, men det ser ud som om de hører efter. ”Hvordan kan du vide det?” spørger en af dem så og skraber lidt med det ene ben. ”I har jo ledt i flere dage”, siger Fem, ”og ikke fundet noget som helst. Tror du ikke, at I ville have fundet det nu?” ”Joh måske” mukker hønen lidt.

”Men der er en anden måde at blive dronning af hønsegården på,” siger Fem og holder servietringen op i vejret. ”Den af jer, der hver morgen har lagt det største æg, vil blive dronning af hønsegården, og få lov til at bære denne krone hele dagen. Konen i huset vil komme ud hver morgen og samle æggene ind og hun vil udnævne den rette dronning. Vi starter nu”.

Hønsene står lidt og kigger, men så gokker en af dem: ” jeg skal i hvert fald ind og lægge et æg nu, et kæmpeæg, så jeg bliver dronning i morgen” og pludselig stimler hele flokken sammen om døren ind til hønsehuset, og skubber og puffer for at komme først ind i rederne.

”Sådan” siger Fem og rækker konen servietringen. ”Så skulle der være æg til pandekager til morgenbordet. Og jeg tror vi bliver her i nat, hvis det er i orden med dig”.